

[Risgaard Knudsen.]

kan være grund til nærmere at få afklaret, er den måde, hvorpå hr. Søren Jensen (Hasserris) omtalte dette spørgsmål. Jeg blev i hvert fald bibragt den opfattelse, at hr. Søren Jensen (Hasserris) faktisk var af den opfattelse, at der kunne være behov for at liberalisere selve den måde, hvorpå man administrerer denne lovbestemmelse i dag. Det er her, jeg gerne vil stille et spørgsmål til hr. Søren Jensen (Hasserris), og spørgsmålet lyder: forholder det sig ikke sådan, at De samvirkende danske Landboforeninger i hvert fald hidindtil har været af den mening, at man skulle afholde sig fra en sådan liberalisering, som hr. Søren Jensen (Hasserris) her efterlyser? Jeg synes, der kan være grund til at få dette spørgsmål nærmere afklaret, og jeg er ikke i tvivl om, at det ærede medlem er i stand til at give en vejledende udtalelse.

(Kort bemærkning).

Niels Ravn: Min korte bemærkning er til hr. Svend Haugaard, idet jeg måtte forstå hr. Svend Haugaard sådan, at han nu ønsker tillægsjordbegrebet genindført. Jeg mener, at vi i 1971 var enige om at afskaffe dette begreb. Vi fandt, at man nu var nået dertil i udviklingen, hvor samtlige landmænd uanset deres brugs størrelse måtte være ligestillet med hensyn til mulighederne for at erhverve tillægsjord. Jeg vil da gerne have bekræftet eller afkræftet, om det er hr. Svend Haugaards opfattelse, at vi nu skal genindføre dette begreb.

Søren Jensen (Hasserris): Hr. Risgaard Knudsen vil jo gerne forsøge at drille, men jeg kan forsikre for, at det har det ærede medlem ikke opnået. Han giver mig imidlertid en god lejlighed til at tage fat på de problemer, som vi i fællesskab skal søge at klare.

Som jeg sagde i mit første indlæg, ønsker vi at liberalisere, også når det drejer sig om jordlovgivningen. Hr. Risgaard Knudsen henviser til De samvirkende danske Landboforeninger, men jeg står her i dag ikke som ordfører for De samvirkende danske Landboforeninger, men som ordfører for venstre, og jeg må sige, at min erfaring efter det, jeg har haft med jordlovgivning at gø-

re, er, at en liberalisering også vedrørende afstand vil være nødvendig, hvis vi skal tilgodesee det, vi kalder levedygtige landbrug og unge landmænd. Hvis man strengt skal holde sig til den gældende praksis med en afstand på 1 km, vil det i mange tilfælde medføre, at unge landmænd bliver afskåret fra at få den tillægsjord, som de bedre end nogen andre kan dyrke.

(Kort bemærkning).

Svend Haugaard: Som svar til hr. Niels Ravn skal jeg sige, at jeg er da ikke så sikker på, det var rigtigt, at vi afskaffede tillægsjordbegrebet. Jeg står ikke ligefrem med et forslag om, at det skal genindføres nu, men skal vi drøfte det, gør jeg det gerne. Jeg er da klar over, at nogle har mere behov for jord end andre for at kunne drive deres brug rationelt, og jeg ønsker ikke at gå 4-5 km uden om en værdigt trængende, som er godt beliggende i forhold til tillægsjorden.

H. C. Toft: Formanden for landbrugs- og fiskeriudvalget, hr. Risgaard Knudsen, stillede hr. Søren Jensen (Hasserris) et spørgsmål, der gik på, om de synspunkter, som landboforeningerne havde, ikke skulle være vejledende også for arbejdet videre fremover, næsten om det ikke skulle være sammenfaldende med venstres synspunkter. Jeg forstår, at hr. Risgaard Knudsen lægger stor vægt på, hvad landboforeningerne udtaler. Lægger hr. Risgaard Knudsen så stor vægt på disse udtalelser, at lovforlaget om landbrugsejendomme, den såkaldte bylandmandslov, trækkes tilbage?

(Kort bemærkning).

Niels Ravn: Jeg forstår på hr. Svend Haugaards sidste bemærkninger, at hvis en landmand har 35 ha og ikke derover, er han efter hr. Svend Haugaards opfattelse værdigt trængende til at få statsstøtte til erhvervelse af et jordareal. Hvis han derimod er så uheldig at have 36 ha, er han ikke værdigt trængende. I det konservative folkeparti deler vi ikke denne opfattelse. Vi ønsker at stille alle landmænd lige for loven.

Risgaard Knudsen: Når det ærede medlem hr. H. C. Toft nu begynder at stille spørgs-